

www.hjertetilhjerte.no

Med Ingrid's sang – fra Hjerte Til Hjerte

Reisebrev fra
2015-besøket
hos våre
Hjerte Til Hjerte-venner i India

- Den fulgte meg heile veien. Fram og tilbake. Og under det to uker lange oppholdet i India. Ingrid's sang. Den hun gav meg som en hilsen fra Herren. Bare timer før Widerøe-flyet løfta meg opp og fram til Kastrup sist i oktober. Og derfra med Lufthansa-fly til Frankfurt og videre til Chennai, tidligere Madras, i Sør India. Og derfra igjen med «express»-tog til det område i delstaten Andhra Pradesh, der jeg bor og farter når jeg besøker Hjerte Til Hjerte-vennene i India. 14 timer med fly. 10 timer med tog.
- Det var Ingrid's sang som fulgte meg. Skrevet av Julie von Hausmann i 1862. «So nimm denn meine Hände». *Så ta da mine hender....Og før meg frem...*

Det Ingrid neppe visste, var at nettopp denne hilsenen skulle følge meg på en heilt spesiell måte. Ikke bare fram og tilbake. Men også som en kilde til det budskap jeg fikk bringe i alle de forsamlinger og møter, 18 i tallet, som jeg deltok i under oppholdet der.

Kort sagt: En påminning om Den allmektige Guds åpne og alltid trofaste hand. Vist oss i Jesus

Messias. Med plass nok til oss alle. Til fullkommen frelse. Og bevarelse underveis.

Og om **vår** vesle svake og troløse hand. En personlig bønne-sang er det. Med mange av Guds løfter: *Inntil jeg salig ender – i Himlens land. Jeg kan ei gå alene...Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd, min salighet dog fremmer din gode ånd...*

SOM SULTNE FUGLEUNGER

Under oppholdet i India fikk jeg også denne gang bo i kirka i landsbyen Rajapudi, beliggende bare noen få mil fra nærmeste by Rajahmundry.

Hinduer, kristne og muslimer synes å leve fredelig sammen her. Men slik er det ikke alle steder. Hovedinntekten for folket som bor her, kommer fra landbruket. Her er åkrer med svaiende sukkerrør-planter. Dyrket i India i siden før år 510 f. Kr. – da den persiske keiser Darius under invasjonen der fant «et siv som gir honning uten bier», ifølge Wikipedia. Her er arbeid å få også på fruktbare, bugnende og grøderike marker med ris eller bomull, tobakksplanter og banan-plantasjer. Og i eksotiske, majestetiske palmelunder med kokosnøtter høyt, høyt der oppe.

De er fattige på det vi kaller «verdens» gods, våre venner i India. Men så rike, mye rikere enn oss – på Troen med stor T. Troen på den allmektige Gud som i Messias Jesus har vist oss at Han bryr seg om den enkelte. Til frelse og til hjelp for kropp, sjel og ånd.

Og når Evangeliet forkynnes – så sitter de på sine matter på golvet i de enkle kirkene sine. Lyttende. Sultne som grådige fugleunger. Åpne, gode blikk. Mange tårer. Av smerte, utrygghet, mishandling. Men også gledes-tårer. I takknemlighet over å være i Herrens mektige, bevarende, trøstende hand.

«Så ta da mine hender. og før meg frem...jeg kan ei gå alene...hvor Du meg fører ene...jeg følger med...»

Barna, og dem er det mange av, sitter lengst framme. Ofte sammen med funksjonshemmede. Som «lille» Devi som nå er blitt over 20 år. Kroppen fullstendig deformert. Men ansikt og uttrykk levende engasjert. Vi har formidlet hjelp til henne gjennom mange år nå.

De ligger eller sitter stille og lyttende, de små. Noen med Bibelen i fanget! Noen sovner kanskje. Særlig de minste som sitter i mors eller bestemors fang. Mannfolka sitter på den andre sida. Mange av dem er med og spiller. Og bakerst sitter ofte de eldste. Kanskje de som ikke er helt

sikre ennå – på hva og hvem de skal tro på...? På skapningen – eller på Skaperen? Men alle lytter de. Suger til seg Ordet om korset. Om Guds grenselause kjærlighet til sin en skapning. Synliggjort i Golgata-verket.

Og i kirka i Rajapudi, nede ved inngangsdøra, står 18 år gamle Grace. (Hun med nattverdfatet på midterste bilde). Smilende. Alltid opptatt med å hjelpe og å tjene. Nå som «dørvakt» og «døråpner». Med utstrakt hand, rede til å lose dem som trengte det til en grei plass videre inn i det enkle, tettpakka lokalet.

Gud gi at vi kunne lære av henne til å dele hjertevarme og hand med våre medmennesker.

Men Hjerte Til Hjerte formidler ikke bare mat til hjertet. Etter alle møter og Gudstjenester, vanker det mat. Nok mat til alle. For Mesteren sa: -Gi dere dem å ete!

MEDARBEIDERNE

De 16 «faste» medarbeiderne i Hjerte Til Hjerte, kvinner og menn, er bosatt over et ganske stort område i delstaten Andhra Pradesh. Jeg besøkte dem alle, sammen med den lokale lederen og en del hjelpere. I «bushen» og oppe i fjellene. Stort sett et par timers kjøring til den enkelte. «Veien» dit var ofte i en ubeskrivelig forfatning. Men med dyktig sjåføør og skikkelig bil med trekk på alle hjula, gikk det bra.

Bildet: Glimt fra landsbyen Rajapudi, der jeg bodde. Forventningen var rørende stor over alt hvor vi kom. Blomsterdryss og blomsterkrans. Barn som

sang og danset. Glade, positive mennesker. Alle samlet de seg for å høre mer. Om Jesus, om Yesaijah, som han heter på deres eget Teluguspråk.

Så fikk de høre om de mektige armer og den utstrakte hand til hver enkelt. Alltid knyttet opp mot konkrete eksempler fra Skriften. Og med gledelige «Aha» tilbakemeldinger fra dem som hørte, forstod og trodde.

Mange hadde behov for å bli salvet og bedt for. Også med håndspåleggelse. Sjukdom. Funksjonshemming. Slitasje. Smerter. Angst. Fattigdom. Ensomhet. Barnløshet. Manglende frelsesvisshet. Så mange begjæringer om hjelp. En av utfordringene i den sammenheng, var å minne om, peke på, at den sanne forbeder er Mesteren sjøl. Og at vi bare er hjelpende redskapere. Ikke en predikant-»guru» med magiske hender og evner, slik en ofte kan få inntrykk av når bønnehjelp om helbredelse blir som business i Jesu navn her heime.

TROFASTE MEDARBEIDERE

Bildet til venstre: Medarbeiderne våre. Sammen med søster Grace som står foran, den smilende og alltid hjelpsomme «dørvakta» i kirka i Rajapudi. To følelser inne i meg siste dagen under avskjeden med de faste medarbeiderne: Takk til Ham som virkelig har tatt, og holdt mine hender – og ført meg fram like til i dag. For uten Hans hjelp, visdom og kraft hadde jeg ikke hatt noe å gi våre venner. Men også: Gleder over at jeg kan vende nesa heimover igjen. Til min og mine kjære der heime. Med en følelse av at det har gått bra, også denne gang.

En avskjed kan være sår. Men det såre dempes i vissheten om at en kristen alltid kan si På gjensyn. Her nede. Eller der oppe.

Alvorlige ansikter hos dem alle da de forstod at den faste, månedlige hjelpen som vi har formidlet til dem gjennom mange år nå, alltid var avhengig av den hjelpen som kommer inn fra våre norske venner. Gaveinntektene hadde vært svakere hittil i år enn tidligere. Utsiktene ikke heilt gode. Men: Trøstens ord fra misjonærpioneren Hudson Taylor gav mot: «Guds arbeid. Drevet på Guds måte. Vil aldri mange Guds underhold.»

Nødvendig altså – igjen og igjen – å rekke opp bønnens hender til Ham som fører sin egen sak fram til seier. Hand i hand med Ham. Hjerte Til Hjerte med Ham. Kanskje kan du som leser dette, være med å hjelpe?

--

Og på heimvei – i toget: Melding fra Norge: Håper ikke Lufthansa-streiken skaper problemer? En lammende følelse. Streik? Skal jeg bli sittende «fast» i Chennai? Og i så fall, hvor lenge? Bønnerop: *Så ta da mine hender – og før meg fram, Gud!*

Og flyet gikk. Alle «mine» fly gikk. Streik til tross! Og «unge Gauslaa», nå 72 år gammel, satte beina på norsk jord akkurat slik det var planlagt. Navlebeskuende og egoistisk? Ja vel, det får så være. Men takk til Ham som førte meg fram!

For Marius Gauslaa

Glimt fra Indiaturen: I kø for å bli undersøkt og for å få (gratis) medisiner

Funksjonshemma Devi lytter. Det er foten hennes du ser bak nakken! Hodet fungerer normalt.

KVITTERINGSLISTE pr. 31.des.2015

Fra og med 11.oktober i fjor, er det kommet inn følgende gaver:

M. L. Sv. 1 200, S. A. 1 800, H. K. R. 800, G. og Sv. B. S. 1 000, Bingoklubben, O.Trygv.vei 6 390, B. Chr. B. 600, T. og T. Th. 100, J. M. H. 500, E. K. D. 150, M. B. St. 900, E. F. 200, T. B. Aa. 600, R. og E. Bj. 1 500, B. D. og A. M. 6 500, T. og B. J. B. 500, L. og O. H. 600, G. N. 400, A. M. og K. M. 500, A. og J. H. J. 500, K. H. M. 500, U. V. M. 1 200, S. Br. J. 500, J. Sv. J. 250, I. og K. S. 500, Lillesand Baptistmenighet 4 103 og «Betelbasaren» der: 14 694, L. og L. E. J. 800, G. E. L. 200, Bj. G. 300, A. og Tr. L. 500, G. L. 500, H. B. 100, T. Fr. G. 200, R. og A. V. 200, M. R. 500, I. A. 1 000, O. og A. L. 1 400, Bj. L. 2000, J. og J. N. L. 1 000, Bj. Og H. R. 2 700, Kr.sand Frie Kameratklubb 3 265, «Samkom» v/ I.M. og P. Kl. 2 000, R. L. 200, E. og J. L. 500, T. A. Aa. 400, K. E. Br. 500, Gr. og Tr. T. 500, H. M. G. H. 100, E. A. 100, Strai Kjøkken AS 5 000, E. D. 500, HTH-venner 6 000. Renteinntekt: 74,52.

I samme tidsrom har vi sendt **41 589,75 kroner** til virksomheten i India.

Midlene går i sin heilhet til våre medarbeidere der. Til 16 evangelister og til evangelist-team. Til det offensive evangeliske og sosiale arbeid de driver: Forkynnelse, menighets-planting, søndagsskole-arbeid, hjelp, også til medisiner, til fattige voksne og barn, til enker, til funksjonshemma og til Aids-ramma.

*Hver krone som **DU** gir som din gave til virksomheten, kommer heil og heilt fram.*

 Hjerte Til Hjerte.

Foretaket, som er et ideelt, ulønnet, dugnadsbasert venneforetak, driver evangelisk informasjonsarbeid og samler inn og videreformidler gaver til sosialt og evangelisk arbeid, fortrinnsvis i India.

Adresse: Lofthus 6, 4790 Lillesand. Kontonummer (Bank/giro):0540 0753344.

Daglig leder: Tor Marius Gauslaa.

Telefon: 37 27 00 94. **Mobil:** 90 65 64 27.

Org.nr. 974 341 557. **E-post:** post@evangeliet.no

Heimesider: <http://www.hjertetilhjerte.no>

Revisjon: BDO AS, Org nr 993 606 650

- Trygghet for ditt bidrag

GODKJENT

Vi formidler evangeliet – og din hjertegave til indiske evangelister – heil og heilt fram